

## DAMMEN

## Nijmegen weer prooi Dolfing

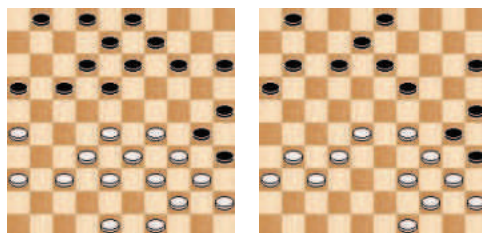
**M**artin Dolfing heeft voor de vierde keer het Nijmegen Open gewonnen. De grootmeester uit Groningen was na geblesseerd (!) uitvallen van Johan Krajenbrink – spit, een damrug? – favoriet voor de toernooizege. Perfectionist Dolfing zal ondanks de titel niet helemaal tevreden zijn: in de 2de ronde glipte het voordeel uit zijn handen tegen Rob Schrooten en kwam zo op achterstand. Ook jeugd-speler Alexei Ovsyanko kwam later net iets te makkelijk weg, waardoor het aankwam op de laatste ronde. Zes spelers mochten het uitvechten: Jasper Lemmen (3de) en Aleksej Domtsjev (4de) kwamen snel remise over-een, maar de partijen tussen jongelingen Tom Rinner (21) en Matheo Boxum (15) en de wat meer ervaren Erik ten Hagen (33) en Dolfing (46) leverden spektakel op.

Boxum miste eerder in het toernooi kansen om te demarreren en ging nu onderuit; Rinner, die ook al een sterk Ereklasseseizoen had gedraaid, mocht zo op de toernooizege hopen. Dolfing won echter ook en verwees hem op twee weerstandspunten naar de tweede plaats.

**Erik ten Hagen-Martin Dolfing 0-2**

Naast een objectieve analyse zijn ook tactische keuzes in een *must win*-situatie interessant. Ten Hagen gaat de strijd nooit uit de weg – fijn als je moet winnen.

**1.34-29 20-25 2.40-34 15-20 3.45-40 10-15 4.32-28 17-21 5.37-32 5-10 6.41-37 19-23 7.28x19 13x24** Dolfing gaat voor een hek, een van zijn favoriete speltypes. **8.32-28 21-26 9.28-23 16-21 10.50-45 11-16 11.47-41 6-11 12.38-32 11-17 13.42-38?!** In de beroemde partij G. Jansen-Sijbrands (WK 2003) ging het verder met 13.43-38. De zet van Ten Hagen is nieuw. **13...17-22(!) 14.35-30?!** Het gevolg van wits vorige zet: 14.32-28? kan niet vanwege het valkuikslagje met 9-13, 21-27, 12x21, 8x28 en 24x31, terwijl zwart na 14.32-27 eerst 16...12x21 en 17...7x18 slaat en wit mag niet passen. **14...24x35 15.23-19 14x23 16.32-28 23x32 17.37x17 26x37 18.17x26 20-24(!)**

**19.41x32 24-30(!)**

De opening zit erop; wit kan het blokje 34/39/40/44/45 slechts ontwikkelen door naar 23 te ruilen, maar die schijf wordt dan onder vuur genomen. Beide spelers zullen in hun nopjes geweest zijn: een spannende stand. **20.46-41 9-13 21.41-37 7-11 22.32-28 10-14 23.38-32 11-17 24.43-38 4-9**

**diagram 1**

**25.37-31(?)** De eerste echte fout – zwart kan nu zijn opsluiting optimaliseren. Wit stond juist klaar om in actie te komen: na 25.29-23(!) 18x29 26.34x23 13-18 27.23-19 14x23 28.28x19 9-13 29.19-14 18-23 30.40-34 enz. ontstaat kleurrijk spel. 24...14-20 (en daarna 25...4-9) was objectief allicht beter, om wit deze optie niet te geven – anderszijds moet je soms juist je tegenstander wat keuzes geven. **25...17-22(!) 26.28x17 12x21 27.26x17 18-23 28.29x18 13x11 29.48-42 9-13 30.33-28 14-19 31.42-37 8-12 32.38-33 2-8 33.33-29(?)**

**diagram 2**

**33...19-24(!)** Dolfing gaat over op dwingend spel – wachten met 33...16-21 was ook interessant. **34.29x20 15x24 35.32-27 3-9** Dreigt 16-21. **36.28-23 24-29 37.23-19 13x24 38.34x23 11-17 39.37-32 9-14 40.40-34 24-29 41.32-28 29x18 42.28-22 17x28 43.27-21 16x27 44.31x2 14-19 45.2x24 30x19** Met kunst-en-vliegwerk heeft Ten Hagen de stand – in materieel opzicht – gelijk gehouden. Hoe Dolfing deze 6-om-6 won, leest u volgende week.

WOUTER SIPMA  
woutersipma@gmail.com